

Sygn. akt IV U 226/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **L. V.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 26.06.2018 roku w ten sposób, iż przyznaje powódce L. V. prawo do zasiłku chorobowego za okres wskazany w zaskarżonej decyzji;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na rzecz powódki L. V. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka L. V. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 26 czerwca 2018 roku odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 stycznia 2018r. do 2 maja 2018r. W uzasadnieniu wskazała, iż organ rentowy błędnie ustalił, wobec niezastosowania art. 9 ust. 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, iż powódka nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu w grudniu 2017r. i w konsekwencji odmówił powódce prawa do świadczenia wskazanego w zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu w kwocie 180 zł. W uzasadnieniu powołano się na decyzję z dnia 13 lipca 2018r. ustalającą kwestie związane z podleganiem przez powódkę ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia powódki w Kancelarii Adwokackiej (...) w W..

Z uwagi na fakt, iż podstawową dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były kwestie związane z podleganiem przez powódkę ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia powódki w Kancelarii Adwokackiej (...), a decyzja w tym zakresie stała się przedmiotem odwołania powódki w sprawie (...) rozpoznawanej przez Sąd Okręgowy w (...) postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2018r.- zawieszono postępowanie w niniejszej sprawie do czasu prawomocnego zakończenia sprawy (...) Postanowienie wraz z uzasadnieniem doręczono pełnomocnikom stron, którzy nie wnieśli zażalenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek P. C. Kancelaria Adwokacka w W. zawarła z wnioskodawczynią umowę zlecenia od dnia 1.09.2017r. Z tego tytułu powódka zgłoszona została do ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego wypadkowego i

dobrowolnego chorobowego od 1.09.2017r. Od 2.10.2017r. powódka była również zatrudniona na umowę o pracę w(...) Spółdzielnia (...) w R. w wymiarze 7/8 etatu za wynagrodzeniem 1.750 zł. Świadectwem pracy z dnia 2 stycznia 2018r. pracodawca rozwiązał z powódką umowę o pracę z dniem 31.12.2017r. i wypłacił powódce dwa wynagrodzenia, z których jedno winno być wypłacone w styczniu 2018r. Powódka wniosła pozew przeciwko pracodawcy o ustalenie, iż umowa wiąże strony do dnia porodu i że wynagrodzenie za grudzień 2017r. winno być powódce wypłacone 10 stycznia 2018r. Powództwo zostało uwzględnione wyrokiem SR w (...). Płatnik składek (...) zgłosił wnioskodawczynię z tytułu zatrudnienia do ubezpieczenia społecznego od 2.10.17 do 31.12.2017r. w dokumentach rozliczeniowych składanych za powódkę za miesiąc 10/17 wykazano pełny etat i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe 0,00 zł., za 12/17 w wysokości wyższej niż minimalne wynagrodzenie.

Decyzją z dnia 18 czerwca 2018r. ZUS O /W. stwierdził, iż L. V. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek P. C. podlegała ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu od 11.09.2017r. do 30.11.2017r. oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 11.09.2017r. do 30.11.2017r. i od 1.01.2018r. Powódka odwołała się od decyzji. W związku z odwołaniem organ rentowy przeanalizował ponownie stan sprawy i decyzją z dnia 13 lipca 2018r. zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że stwierdził, iż L. V. jako zleceniobiorca u płatnika składek P. C. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowemu, wypadkowemu i dobrowolnemu chorobowemu od 11.09.2017r. do 1.10.2017r. , od 1.11.2017r. do 30.11.2017 i od 1.01.2018r., w punkcie II uchylił decyzję z dnia 18 czerwca w części dotyczącej stwierdzenia, że L. V. jako zleceniobiorca u płatnika składek P. C. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowemu, wypadkowemu i dobrowolnemu chorobowemu od 11.09.2017r. do 30.11.2017r. Od decyzji powódka odwołała się.

Wyrokiem z dnia 22 maja 2019r. Sąd Okręgowy w (...) uznał, iż wyłączenie powódki z ubezpieczenia społecznego za miesiąc grudzień 2017r. z tytułu umowy zlecenia u płatnika P. C. nie było prawidłowe albowiem de facto wynagrodzenie wnioskodawczyni za miesiąc grudzień 2017r. z tytułu zatrudnienia w A. (...) było niższe od minimalnego, a zatem powódka na mocy art. 9 ust. 1 a ustawy systemowej podlegała ubezpieczeniom u płatnika P. C. także w grudniu 2017r. , w pozostałych okresach : od 11.09.2017 do 01.10 2017r. wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu społecznemu na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej na podstawie umowy zlecenia, a w okresach od 1.11.2017r. do 30.11.2017r. i od 1.01.2018r. wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu społecznemu na podstawie art. 9 ust.1 a ustawy systemowej ponieważ w w/w okresach z tytułu umowy o pracę uzyskiwała wynagrodzenie niższe od minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w wyżej wymienionych okresach, zatem podlegała również ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek P. C. (...)w W..

Dowód:

akta ZUS (w załączeniu)

wyrok Sądu Okręgowego z dnia 22 maja 2019r. wydany w sprawie (...)z uzasadnieniem (akta w załączeniu)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z powołanym jako podstawa decyzji art. 13 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby;

Jak wynika z ustaleń Sądu Okręgowego w (...), którymi tut. Sąd jest związany na mocy art. 365 par.1 kpc, powódka podlegała ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu, nie tylko w okresach, jakie organ rentowy ustalił w dniu wydawania zaskarżonej decyzji, ale także w okresach wskazanych przez organ rentowy po ponownym przeanalizowaniu sprawy na skutek odwołania powódki od decyzji ZUS, jak i w okresie wskazanym w wyroku Sądu Okręgowego w (...), a zatem wskazany przez ZUS przepis nie mógł stanowić o odmowie powódce prawa do zasiłku. Jak trafnie ujęto to w wyroku wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) wydanym dnia 8.08.2019r. w sprawie IAGa (...), związane wyrokiem w myśl powołanego przepisu oznacza dla sądu „brak możliwości zignorowania zarówno ustaleń faktycznych stanowiących bezpośrednio podstawę rozstrzygnięcia, jak i podstawy prawnej. Nie jest dopuszczalne odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla danego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych w kolejnych procesach sądowych, chociażby przedmiot tych spraw się różnił. Mocą wiążącą objęte jest to, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia. Moc wiążącą uzyskuje bowiem rozstrzygnięcie o żądaniu w powiązaniu z jego podstawą faktyczną i w kolejnym postępowaniu sąd ma obowiązek przyjąć, że istotna z punktu widzenia zasadności żądania kwestia kształtowała się tak, jak to zostało ustalone w prawomocnym wyroku. Związanie stron (oraz wyjątkowo innych osób), o którym mowa w art. 365 k.p.c. oznacza, że inne sądy są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia, niż zawarta w prejudykacie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych. Jest to tzw. pozytywny aspekt prawomocności materialnej. W rezultacie uprawomocnienia się takiego orzeczenia nikt nie może kwestionować nie tylko faktu jego istnienia, lecz także jego treści i to nawet bez względu na to, czy był, czy też nie był stroną postępowania zakończonego tym orzeczeniem”

Z powyższych względów Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję , o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku, Sąd na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu wynikającej z art. 98 § 1 k.p.c., w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) zasądził na rzecz powoda od organu rentowego kwotę 180 zł. Na koszty procesu składało się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym (art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych)